

Nieuwsbrief zendingscommissie

Op D.V. zondag 14 augustus wordt in onze Hervormde Gemeente Strijen tijdens de kerkdiensten weer de jaarlijkse zomerzendingscollecte gehouden. Deze collecte is bestemd voor de familie Mager, die namens de GZB uitgezonden is en voor Karsten en Irene, uitgezonden namens Wycliffe Bijbelvertalers.

U kunt via deze nieuwsbrief meer over deze personen en hun werk lezen en zij hopen dat u hen d.m.v. de zendingscollecte wilt ondersteunen!

Willem en Joanne Folmer hebben hun werk in Congo afgerond en zijn onlangs voorgoed teruggekeerd naar Nederland. Na een uitzending van 8 jaar is de ondersteuning vanuit Strijen daarom nu gestopt. We hopen Willem en Joanne komend najaar nog als gemeente te ontmoeten tijdens een kerkdienst in Strijen. Bijgevoegd vindt u de laatste nieuwsbrief van familie Folmer.

Uw donatie voor de collecte kunt u overmaken op het bankrekeningnummer NL78 RABO 0361 8617 10 (Herv. Gem. Strijen, zending) of via de volgende link <https://www.hervormdstrijen.nl/diensten/collectes>.

Zendingswerk is geen mensenwerk, maar God maakt wel gebruik van mensen. En uw gave wil Hij daarvoor ook gebruiken!

Wilt u ook meebidden voor hen en voor allen die in de zending werkzaam zijn?

Voor contact met de zendingscommissie is het e-mailadres:

zendingscommissie@hervormdstrijen.nl.

U kunt via bovenstaand e-mailadres ook een papieren versie van deze nieuwsbrief opvragen.

Meer informatie is ook te vinden op onze website:

www.hervormdstrijen.nl/evangelisatie/zendingscommissie.

Rik en Caroline Mager, discipelschapstrainer en orthopedagoge in Rwanda.

Sinds een paar weken lopen de spanningen tussen de DR Congo en Rwanda op. De achtergronden daarvan zijn in de Nederlandse pers te lezen, dan wel in het filmpje te vinden (zie onderstaande link). De meeste escalaties zijn in Goma en Rubavu, zo'n 180km van Kamembe. Toch is het ook al een tijdje onveilig in Bukavu voor wie uit Rwanda komt. Er zijn regelmatig protesten en heel af en toe hoorden we schoten. Sinds een maand is de grens gesloten. Bid dat verdere escalatie voorkomen wordt en dat er een vreedzame oplossing komt. Bid ook voor de rebellengroepen, dat ze hun wapens neerleggen

https://youtu.be/nSEDYII_IrM

Hectische dagen achter de rug!. We hebben drie dagen in de Bweyeye-regio doorgebracht. In Nyabigoma zijn we op bezoek geweest bij een nieuw gezin. De grootvader woont met zijn drie kleinkinderen in een kleine shelter van 2 bij 3 meter. Hij is al een paar jaar bezig met het bouwen van een huis, waarbij hem dakplaten zijn toegezegd. Maar omdat die belofte keer op keer niet wordt ingelost, is de constructie ook al verschillende keren weer ingestort. We proberen samen te werken met de lokale overheid om voor elkaar te krijgen dat hij, voor het regenseizoen weer start in september, in elk geval in een beter onderkomen zit.

In Bweyeye zijn we op kraambezoek geweest en hebben we de nieuwe dochter bewonderd van de mensen die door een modderstroom in Rutaba drie van hun kinderen waren verloren.

En gisteren zijn we naar Banda geweest voor een belijdenisdienst. Dit was gelijk een mooie gelegenheid om aan de leiders te laten zien wat we doen en wie de mensen zijn met wie we werken. Het was een mooie en gezegende

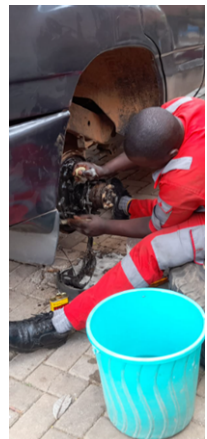

tijd. Helaas eindigde de dag minder vrolijk. We waren net op weg naar huis toen er iets afbrak in de wielophanging van onze auto. Daardoor brak het voorwiel van de af en viel die op het chassis. Het kapotte onderdeel konden we verwijderen en hebben we meegenomen naar Kamembe, waar het

nu gerepareerd wordt. Als het op tijd klaar is, gaan we terug naar Banda (2 uur in de bus plus een uur op de motor), waar de wielophanging weer in elkaar gezet moet worden.

Geduld hebben en houden is niet altijd makkelijk, vooral niet als het extreem op de proef wordt gesteld.

Ons was beloofd dat het gebroken onderdeel van de auto vanmorgen om 10 uur klaar zou zijn. We hielden er al rekening mee dat dat weleens uit kon lopen, en zo was het precies. Uiteindelijk was het om 12h30 klaar. We zouden de bus nemen om 13h00. Dus haasten naar het busstation. Eenmaal daar, kreeg ik te horen dat de bus om 13h30 zou gaan. Vervolgens kwam ik bij het ticketkantoor, daar werd duidelijk dat het 14h00 zou zijn. Na even wachten kwamen de monteurs en werd het onderdeel vast in de bus gehesen, die er al wel was. Ik vroeg aan de jongens of ze al een ticket hadden. Dat was geen probleem volgens hen. Maar we hadden al een duister vermoeden, dus wachtten we voor de zekerheid toch maar. Want dat ticket hadden ze nog niet.

Uiteindelijk kreeg ik om 13h20 te horen dat we snel het ticket moesten kopen, want de bus was bijna vol en zou dan vertrekken. Mooi meegenomen, zou je denken...

Maar toen begonnen de monteurs te sputteren: "het is ver, het geld wat we hebben afgesproken is te weinig, etc". Tijdens de klaagzang werden de laatste tickets verkocht en hadden we het nakijken. De volgende bus zou pas om 15h30 gaan. Wat veel te laat is, want dan zouden we pas met het donker in Banda aankomen.

Maar er was een oplossing: iemand had medelijden en bood aan ons te helpen met een lift. Hij zou eraan komen. Ruim 20 minuten later was er nog niemand. Even bellen leverde een belofte op, maar nog steeds niemand. Uiteindelijk kwam die persoon pas om 15h00 opdagen, te laat dus om nog naar Banda te gaan. Daar zit je dan, 3 uur wachten in de brandende zon voor niets.

Uiteindelijk is het gelukt, de auto is gemaakt en inmiddels weer in Kamembe. Het heeft nog de hele dag geduurd. Maar gelukkig kregen we hulp en is het nu weer in orde.

Blijf op de hoogte

Volg Rik en Caroline op de voet via hun weblog:
https://www.gzb.nl/zendingswerkers/rik-en-caroline-mager/home?user_id=1019243

U kunt daar een e-mailabonnement op de nieuwsbrief nemen. Rik en Caroline zijn ook te volgen op Facebook, dit kan op "Duizend heuvels vol vreugde".

Karsten en Irene, uitgezonden namens Wycliffe Bijbelvertalers.

De woede van de goden

Meer dan een half miljoen mensen in een noordelijke provincie van het land maken deel uit van de 'Badi' stam (niet de echte naam). Oorspronkelijk was dit een nomadische groep, maar door gebrek aan ruimte zijn ze steeds meer gedwongen om op één plaats te blijven. Vrijwel niemand heeft een vast inkomen, sommige mensen verdienen een beetje geld door de verkoop van geiten, anderen gaan van huis tot huis om kleding te verkopen. Weer anderen werken als steenhouwers. De meeste kinderen krijgen geen tot weinig onderwijs. De mensen zijn heel religieus: alles wat er in de natuur gebeurt wordt toegeschreven aan verschillende goden. Als iemand afwijkt van de norm en vaste regels van hun cultuur, zal dit de woede van de goden opwekken en schade aan de gemeenschap toebrengen. Noch maatschappelijk, noch cultureel, noch religieus worden ze erkend door de dominante meerderheid in de provincie. Christenen zijn er vrijwel niet.

Over een maand gaat de eerste Bijbel-verhalen-vertel-workshop beginnen onder deze taalgroep. Vier christenen zijn er gevonden om mee te doen. Tenminste twee jaar lang zullen ze elke maand vier nieuwe Bijbelverhalen leren in hun eigen taal, om die te gaan delen met mensen in hun

gemeenschap. Zullen mensen bereid zijn om te luisteren? Zullen er levens gaan veranderen? Zullen mensen bevrijd worden van de angst voor de goden? Zullen mannen en vrouwen de liefde van God gaan accepteren? Zullen zij dit blijven geloven, ook als daardoor anderen zich tegen hen gaan keren? Bid u mee?

Levend Water

Wij zien het hier niet vaak: blauwe lucht. Het grootste gedeelte van het jaar is de lucht egaal witgrijs, zonder enige tekening. Op dit moment is het regenseizoen gaande en is de grijze lucht schoongewassen. Wij worden dagelijks getrakteerd op geweldige, bewegende schilderijen van witte wolken, allerlei tinten blauw en vurige zonsondergangen, geen moment is hetzelfde en wij zuigen de schoonheid hongerig op! De hemelen roemen Gods eer en wij danken Hem voor de verfrissende regens.

Ondertussen zweten vrienden in het oosten nog steeds onder een ongenadige zon en is verkoeling voor hen niet te vinden. Watertekort is op veel plaatsen een groot probleem.

Dorst is er ook in de harten van veel mensen. Als antwoord op de vraag waarom mensen tot geloof gekomen zijn horen we geregeld: "Ik had geen vrede in mijn hart", "Ik was rusteloos op zoek". Vaak ook zijn mensen op zoek naar lichamelijke genezing, zowel bij medische dokters als bij kruidendokters of tovenaars. Bijbelverhalenvertellers onder een bepaalde taalgroep melden een verlamde man die beter werd na gebed, een vrouw die al een jaar lang

koorts had die genas en twee aan alcohol verslaafde vrouwen die bevrijd werden van hun verslaving. Vijf verhalenvertellers in die taalgroep hebben in een jaar tijd meer dan 100 mensen tot geloof zien komen. Er is dorst en Jezus is de bron van levend water. Tegelijkertijd bouwen ze een kerkelijke gemeente op door het leiden van gespreksgroepen die mensen door middel van Bijbelverhalen de Bijbel door leiden. Zo blijft het niet bij eenmalig tot geloof komen, maar worden mensen geholpen de bijbel ook toe te passen in hun dagelijkse leven. Levend water hebben we elke dag nodig!

Om te bidden en danken:

- Voor deze en andere taalgroepen waar Bijbelverhalen worden verteld. Dat Gods liefde sterker mag blijken dan de angst voor de goden!
- Voor de christenen die bereid zijn om in hun eigen gemeenschap over Jezus te vertellen, ook als dit risico's voor hen meebrengt.
- De verfrissende regen.
- De zegen die God geeft op de Bijbel-verhalen-vertel-projecten.

Dienen in Congo

Nieuwsbrief juli 2022

Uitzending familie Folmer

Beste gemeente, vrienden en familie,

Wij zijn ondertussen alweer ruim twee maanden in Nederland. De laatste twee maanden in Congo zijn heel intensief geweest met het afronden van de verschillende projecten en het afscheid nemen van de kerk, onze vrienden en collega's. Het is een hele overgang om dan ineens in ons huis in Barendrecht te zitten.

De kinderen waren gelukkig al snel tevreden met het wonen in Nederland. Voor ons gevoel zijn ze ook opgelucht om nu eindelijk een 'eigen huis' te hebben. Ze zijn op hun school goed begeleid en genieten van het contact met hun klasgenootjes. In de buurt rond ons huis zijn allerlei speeltuintjes waar ze met hun fiets of step naar toe kunnen racen. We zijn dankbaar dat het zo goed met ze gaat.

Een Nederlands huis

We zijn zelf druk geweest met 'settelen' in ons huis en ondertussen zijn de meeste praktische zaken (van de Nederlandse bureaucratie!) geregeld. In juni was onze voorlichtingsperiode en de terugkomdienst. Nu dit voorbij is, beginnen we voor ons gevoel langzamerhand te beseffen dat we nu in Nederland wonen. Als mensen ons vragen of we al geland zijn, geven we ook aan dat we daar nu net pas mee beginnen. We merken dat we veel dingen moeten verwerken (vanuit zowel Congo als Nederland) en dat dit proces niet in enkele maanden voorbij zal zijn. We zijn blij dat we allebei al een nieuwe baan hebben: Joanne gaat in het IJsselland ziekenhuis werken, waar ze waarschijnlijk na enkele maanden de opleiding tot verloskundearts kan volgen. Willem hoopt in september met de huisartsenopleiding te beginnen in de regio van Rotterdam.

Projecten in Congo

Twee weken voor ons vertrek naar Nederland, vond eindelijk de training voor de Pygmeë evangelisten plaats in Lolwa. We waren met 30 personen een hele week samen voor de Community Health Evangelism training, een training waarbij leken worden getraind in lokaal ontwikkelingswerk en evangelisatie. In de training worden handvatten geboden hoe je als christen een middel tot verandering kan zijn in levens van mensen en hun gemeenschappen. Niet door 'goed te doen' voor de pygmeëën, maar door met ze te leven, te werken en te praten. Om, als discipelen van Jezus, Shalom te brengen in de breedste zin van het woord: vrede in relaties (met God, jezelf en anderen), heelheid in gezondheid, levensonderhoud en werk. Het was mooi om te zien hoe positief de deelnemers over deze training waren. Het doel was om zo vanuit 30 lokale gemeenten deze evangelisten naar een specifiek pygmeë kamp uit te zenden. Echter nog geen week na deze training kwamen ADF rebellen in de regio van Lolwa, waarbij meerdere mensen werden vermoord, waaronder pastor Timoteo, een zeer betrokken deelnemer van de training. Ook de hele bevolking van Lolwa en de regio eromheen moest vluchten en het ziekenhuis in Lolwa is op dit moment gesloten. En zo evacueerde de familie Godeschalk op de dag van ons vertrek naar het huis waar wij net waren vertrokken. Het is ontzettend triest om te zien dat zelfs de relatief veilige regio van Lolwa nu ook zo onveilig is geworden. Dat er zoveel mensen ontheemd zijn en steeds weer mensen omkomen door zinloos geweld. Ook het project onder de pygmeëën staat hierdoor op pauze, maar we hopen dat we hier over enige tijd toch weer een herstart mee kunnen maken.

(De tekst gaat op de achterzijde verder)

Pygmeë evangelisten aan einde van de training

Gebedslegger

Dankt u mee voor...

- voor de mooie en goede training in Lolwa voor de pygmeë evangelisten. Dank voor de goede sfeer een goede samenwerking onderling.
- dat we de mogelijkheid hadden om de verschillende projecten voor ons vertrek af te ronden en over te dragen.
- dat we goed zijn aangekomen in Nederland, een fijn huis hebben en het goed gaat met de kinderen.

Bidt u mee voor...

- voor de mensen en de kerk in Lolwa, die nu ook hebben moeten vluchten. Bid voor de Communauté Emmanuel en alle vluchtelingen in de regio.
- Bid voor vrede in Itendei en dat het ziekenhuis na al lange tijd weer open kan gaan! Bid ook dat het werk onder de pygmeëën weer door zal kunnen gaan.
- voor een goede transitie. Dat wij weer zullen wennen aan het wonen en werken in Nederland en alles goed kunnen verwerken.

Het is bemoedigend om te horen en te zien dat het zondagsschoolwerk goed wordt doorgezet vanuit het kerkelijk bureau in Bunia. Boeken worden door de kerk zelf geprint en geplastificeerd en in elk district worden door getrainde pastors trainingen gegeven, waarna de boeken verspreid worden. Het was bij onze laatste training in februari mooi om te zien hoe enthousiast mensen zijn over deze methode en dit materiaal. We bidden dat dit tot zegen mag zijn voor de duizenden kinderen die de zondagsscholen van de Communauté Emmanuel bezoeken.

De zondagsschoolboeken zijn af!

Ook de medische trainingen bij de medische coördinatie in Bunia worden vervolgd. Om de maand komt personeel van zo'n 25 medisch structuren samen. Vorige maand werd er bijvoorbeeld door een Congolese chirurg een training gegeven over buikoperaties, waardoor de lokale artsen konden leren hoe ze dat het beste kunnen doen en zo betere zorg kunnen verlenen in de afgelegen gebieden waar ze werken. De GZB blijft dit werk de komende jaren gelukkig ondersteunen.

Ziekenhuis Itendey

Ook afgelopen weken hebben we regelmatig contact gehad met enkele collega's uit het ziekenhuis Itendey. De situatie is nog steeds erg instabiel. Enkele verpleegkundigen hebben een klein gezondheidsklinikje gestart in de bar van het dorp. Ook heeft de lokale bevolking enkele weken geleden het gras en het oprukkende oerwoud in en om het ziekenhuis weer gekapt, zodat het ziekenhuis weer geopend zou kunnen worden. Tegelijkertijd hoorden we dat er ook weer gevechten waren en de mensen opnieuw in het bos moesten schuilen. We hopen en bidden dat er stabiliteit komt in Itendey zodat het ziekenhuis weer echt open kan en alle werkers weer terug kunnen keren naar hun huis.

*Willem & Joanne
Lukas, Annelie en Joas*

Afscheid

We hebben niet alleen afscheid genomen van Congo, maar ook van u als onze achterban van het werk wat we in Congo mochten doen. We willen u in deze laatste nieuwsbrief nogmaals hartelijk danken voor al uw meeleven, gebed en financiële ondersteuning die dit werk mogelijk hebben gemaakt. We hopen dat het voor u geen volledig afscheid van Congo betekent, want de mensen in Congo en onze broeders en zusters van de Communauté Emmanuel hebben het ontzettend zwaar en hebben ons ook gezegd om u te vragen hen niet te vergeten in hun lijden. Via gzb.nl/congo kunt u op de hoogte blijven van het werk dat namens de GZB doorgaat in Congo.

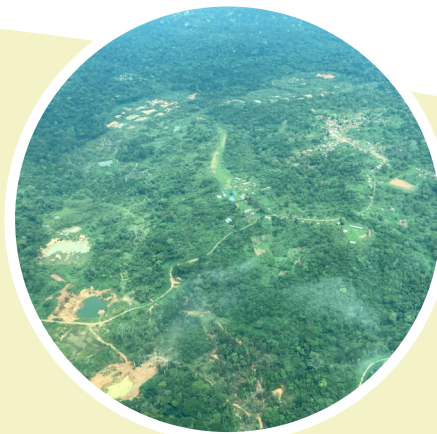

Afscheid van collega's Itendey

Op 19 juni was onze officiële terugkomdienst in Sommelsdijk. We werden bemoedigd door de woorden uit Filippenzen 4 (zie kader). In al de afgelopen jaren heeft God elke keer voor ons voorzien. Alles wat we nodig hadden, heeft Hij gegeven. En ook in Nederland zal Hij voor ons voorzien. Ook in Congo voorziet Hij en in al het lijden en alle gebrokenheid bouwt Hij Zijn koninkrijk. Kom, Heer Jezus!

**'mijn God zal u,
overeenkomstig Zijn rijkdom,
voorzien van alles wat u nodig hebt,
in heerlijkheid, door Christus Jezus'**

- Filippenzen 4:19 -

Afscheid Itendey
vanuit het vliegtuig

Colofon

Willem en Joanne zijn in oktober 2014 vanuit de Hervormde gemeente van Sommelsdijk en de Maranathakerk in Rotterdam-Zuid uitgezonden naar Congo DRC met ondersteuning van de Gereformeerde Zendingsbond (GZB).

Contact: willemenjoannefolmer@gmail.com | Website: www.gzb.nl/congo | Facebook: [willemenjoannefolmer](https://www.facebook.com/willemenjoannefolmer)

Voor meer informatie kunt u terecht bij het thuisfrontteam:
TFT Willem en Joanne | Merel 14 | 3245 TS | SOMMELSDIJK | TFTFolmer@gmail.com
IBAN: NL76RABO0341631426 t.n.v. Zendingscommissie Sommelsdijk

Contactgegevens GZB: E-mail: info@gzb.nl | Website: www.gzb.nl

Wilt u zich aanmelden voor de gebedsbrief die 4 a 6 keer per jaar verschijnt, stuur dan een email naar TFTFolmer@gmail.com

